

STANOWISKO ŚWIATOWEGO STOWARZYSZENIA LEKARZY (WMA) W SPRAWIE WSPOMAGANEGO PRZEZ LEKARZA SAMOBÓJSTWA.

Przyjęte przez 44. Zgromadzenie Światowego Stowarzyszenia Lekarzy (WMA), Marbella, Hiszpania, wrzesień 1992 r. i skorygowana pod względem redakcyjnym na 170. Sesji Rady WMA, Divonne-les-Bains, Francja, maj 2005 r. i potwierdzona na 200. posiedzeniu Rady WMA w Oslo, Norwegia, kwiecień 2015 r.

Wspomagane przez lekarza samobójstwo, podobnie jak eutanazja, jest nieetyczne i musi być potępiane przez lekarzy. Lekarz postępuje nieetycznie, jeżeli jego pomoc jest celowo i świadomie ukierunkowana na umożliwienie człowiekowi zakończenia jego życia. Niemniej prawo do rezygnacji z leczenia jest podstawowym prawem pacjenta i lekarz nie postępuje nieetycznie nawet, jeśli poszanowanie takiej woli pacjenta doprowadza do śmierci tego pacjenta¹.

© do polskiego tłumaczenia: Marek Czarkowski, Romuald Krajewski - Ośrodek Bioetyki Naczelnej Rady Lekarskiej, Warszawa.

¹ Śmierć pacjenta w tej sytuacji następuje z powodu zaprzestania leczenia w wyniku wycofania przez pacjenta zgody na jego kontynuowanie (przypis tłum.)